

føres en Fortegnelse over, hvilke Prioritetsobligationer man har ladet passere paa Grund af Angivelser om, at de skulle være stempelfri og med Henstand med Thinglæsningsgebyrene, og naar saa ikke Betingelsen er opfyldt, at Afslæningen har fundet Sted inden 3 Maanedes, saa institueres Retsfølgelse mod disse Individuer, der dog ikke kunne være forbundne af Landet og vel heller ikke kunne være saa uanskelige at faae fat paa. Saa ville de ikke alene komme til at betale, men ogsaa faae en klækelig Mulkt. Seg ser ikke, at der er større Vanskelighed derved, der er nogen Uleilighed, det indrømmer jeg, men jeg ser ikke, at det er saa uanskeligt. Vædringsforslag Nr. 4 hæver, saavidt jeg kan skjønne, den berettigede Indvending, som fremkom imod § 4, saaledes som den tidligere forelaa, idet der nu ikke kan fordres udstedt Pantebogsattester frit, men Paragrafen indskrænker sig til at tilstede Tilbagebetaling for den enkelte Pantebogsattest, som er brugt til den enkelte stempelfri Handling. Man kan altsaa paa ingen Maade sige, at gennem § 4 bliver Udstedelsen af Pantebogsattester noverkommelig for Retsfriberen, Noget, der med nogen Føie kunde siges om deres Affattelse nu, idet der ikke var nogen Grænse for, hvor mange Panteattester man kunde finde paa at rekvirere under Foregivende af, at de skulle bruges i den og den Anledning. Vædringsforslag Nr. 1 gaar jo ud paa at begrænse den Tid, i hvilken denne Undtagelseslov gjælder, og efter mine tidligere Udtalelser om den er det jo givet, at Vedtagelsen af dette Vædringsforslag gjør Loven mere tiltalende for mig. Seg har i det andet Thing gjort gjældende, at Liden ikke behøvede at være mere end Finantsaaret, men jeg skal villig indrømme, at der kan være Tilfælde, hvor den saa ikke kunde blive anvendelig, fordi Opsigelsestiden for en Obligation kan være saa lang, at Loven ikke vilde kunne blive til Nytte, naar den kun varede til 1ste April næste Aar. — Min Stilling overhovedet til Lovforslaget har jeg allerede angivet tidligere, det er en Undtagelseslov, som jeg tror ikke skal søge sit Forvar i nogen principiel Begrundelse, men det maa bero paa et Stjøn, om der af Hensyn til samtlige øieblikkelige Forhold er tilstrækkelig Anledning til at vedtage en saadan Undtagelseslov. Seg har for mit Vedkommende taget den Stilling til Lovforslaget og bevaret den, at naar Stjønnet gaar ud paa, at der er tilstrækkelig Anledning dertil, er der fra min Side Intet til Hinder for at indstille Lovforslaget til allerhøieste Stadfæstelse.

Th. Nielsen: I Flertallets Betænkning forekommer den Sætning, at Loven kun vil komme de heldigst stillede til Gode, som faae Rentenedsattelser. Seg tror ikke, at det er Tilfældet, at de, der gaa til Konvertering, netop ere de heldigst stillede, jeg tror tværtimod, at Grunden, hvorfor man søger sin Skyld omsat, ofte er den, at man faar Pengene til at staa fast og uopsigelige i Stedet for at de staaar opsigelige. Seg indier ikke bedre end, at for mange Landbrugere vil netop Sikkerheden have ikke ringe Betydning, dette at de vide, at deres Penge ikke bliver opsagt. Efter mit Kjendskab til Forholdene vil mange af disse Folk, navnlig Smaa-bønder sige som saa: Der er store Bekostninger forbundet med at gaa over f. Ex. i Kreditforeningerne, vi har vore Penge staaende, og der er ingen Udset til, at de bliver opsagte, de staaar uopsigelige i 5 å 10 Aar. Saa lader de den gode Tid til at faae Pengene omsat gaa ubenyttet hen, og om tortere eller længere Tid bliver Kapitalerne dem opsagt netop paa en ubeleilig Tid, og maaste de saa maa gaa bort fra Eiendommen. Heller ikke den Sætning holder stik, at Loven kun kommer Günstelste til Gode, thi selv om det ikke er Mange, saa virker det, at der bliver flere Landboere, hvis Existents bliver saaledes sikret, at de kan blive ved Gaard og Grund, i videre Omkredse, lige saa vel som det, at der bliver Tvangsauktion. Man kan ikke sige, at det kun er Günstelste, der lider derved, tværtimod ere Alle enige om, at det virker i videre Kredse, og saaledes ogsaa her. Selv om det var Tilfældet, at det kun er de heldigst Situerede, det vil komme til Gode, vil det alligevel have sin Betydning. Som Grund til at vedtage Lovforslaget skal jeg endnu anføre, at der har angaaende det Forhold fundet et Samarbejde Sted mellem Finantsministeren og Folkethinget. Det forekommer mig nu, at det vilde være ret heldigt, om dette Things Flertal viste sig imødekommende mod Folkethinget, der netop har lempet sin Anskuelse efter Finantsministeren. Det er jo bekjendt nok, at Folkethingets Anskuelse gif meget videre oprindelig, og navnlig gif ud paa, at Forslaget skulde komme Alle til Gode, ikke alene dem, der konverterede, altsaa nærmest gif i Retning af det ærede Medlems Anskuelse fra Stubbe-tjøbing (Grenbøll), men for at faae Noget, har man lempet sig efter Finantsministeren, og er kommet overens med ham. Det forekommer mig derfor, at der er dobbelt Grund for Thingets Flertal til at vedtage Lovforslaget.